

Ki m ch ng tình yêu n c b ng chính lòng mình

Tác Giả: Ph ng Bích

Thứ Tư, 22 Tháng 6 Năm 2011 06:28

Thông th ng nh ng câu nh anh yêu em hay nh ng câu to tát h n nh yêu T qu c, yêu đ ng bào không ph i lúc nào cũng có th đ d dàng nói ra.

Trong m t ng c nh bình th ng mà nói nh ng câu đ y h n ng i ta th y nó “s n” l m, không “th t” tý nào. Th nh ng trong nh ng hoàn c nh đ c bi t thì nó l i đ d dàng b t lên t trong sâu th m con tim và đ ng nh nh ng câu nói đó v n không th nào đi n đ t h t nhi t huy t đang trào dâng trào trong lòng m i con ng i chúng ta, nh ng lúc y tôi l i nh l i câu hát c a nh c sĩ Tr nh Công S n: tôi là ai mà yêu quá đ i này. Ng i ta th ng cho là nh ng ng i không có gia đình đ mà th ng yêu và gìn gi thì ch ng th nào yêu đ c n ng tình nh th , v y mà trong m t kho nh kh c nào đó, đ ng nh câu nói y tôi th y v n ch a đ : tôi là ai mà yêu quá đ i này.

M t l n khác tôi đ c câu th c a ti n sĩ Đ Xuân Th , ng i n i ti ng vì tuyên b đ t th đ ng, ng i n i ti ng v i h c thuy t tâm vũ tr . Th c ra ng i tr n m t th t nh tôi c đ c th cái h c thuy t đ y mà ch th nào hi u n i, nh ng tôi thích cái nhi t huy t c a ti n sĩ trong cu c s ng: yêu Vi t Nam đ n cháy lòng.

Nhà báo Huy Đ c nói: ch y n c m t th ng dân mình đ n đ c.

Tôi ki m ch ng tình yêu đó b ng chính lòng mình. Sáng ngày 12/6, đ ng trên sân công viên Lê nin, đ i chân t ng đài ông t c a ch nghĩa Mác Lê Nin, bên nh ng trí th c đ u tóc b c ph , nh ng nam thanh n tú tr mǎng v i g ng m t r ng ng i, gi a nh ng con ng i xa l y, tôi ngh n ngào khóc không ph i vì s hǎi mà vì m t th tình c m không sao hi u n i, có ph i tôi th ng nh ng ng i dân nh tôi ph i đ u tranh đ đ c yêu n c? mà đ u tranh v i ai đây?

T bé đ n l n, chúng tôi đ c ra r nh ng bài th , câu hát ca ng i hình t ng đ p đ c a nh ng

Kiểm chứng tình yêu nước bằng chính lòng mình

Tác Giả: Pháng Bích

Thứ Tư, 22 Tháng 6 Năm 2011 06:28

---

chú công an, anh công an, chú bộ đội, anh bộ đội đang ngày đêm canh gác cho sự bình yên của dân ta. Giờ đây dân ta, những người dân lao động lam lũ, những thanh niên tuổi trẻ như chúng tôi mê chơi bóng đá hay phim ảnh chân yếu tay mềm như tôi lại tập hợp nhau lại bên nhau để đi đi về về những anh công an, chú công an tay cầm khiên, tay cầm dùi cui. Tôi đau lòng đến chột dạ trước mắt cho dù những anh công an hay chú công an chĩa súng dùi cui lên, những có lẽ nếu chúng ta không lên và đã từng vùng lên để bảo vệ những người dân chúng tôi phải khi nào những con đường, những ghế đá, công viên, vỉa hè...

Đi đi về về những người mẹ trẻ măng trong số các công nhân sát, tôi nhận ra không phải tất cả trong số họ là những kẻ vô cảm chơi bóng đá thi hành mệnh lệnh. Những kẻ ánh mắt trách móc của tôi, họ đâu họ là quay đi lòng tránh họ là nhân nhó kẻ số, có người thì thòm: cô thông cảm, chúng cháu đang làm nhiệm vụ. Những cũng có những người mẹ trẻ tanh như những người robot, mặc dù về tôi họ chĩa súng dùi cui tay để xô đẩy những công nhân về số các công nhân của những thanh niên to khỏe như Phù Đổng đã có thể chèn ép chúng tôi ra khỏi công viên, vỉa hè họ có bất cứ cách nào chúng tôi muốn để ng bên nhau để chứng minh cho kẻ thù của dân tộc thây: người Việt Nam chúng ta không hèn.

Đúng thôi, chúng ta không hèn! Đáng lẽ chính quyền phải biết đến những người dân đã cất lên tiếng nói phản đối trước các mặt trận láng giềng lại là tàn bạo như Trung Quốc. Có qua internet, người ta mới biết người dân mình bao nhiêu năm nay cùng các đồng bào nào. Đi đi về về vì các công nhân bốc, bốc bột gạo và các công nhân sống bần đốn, những đứa sinh tử, họ về nhà phải ra khỏi kiếng sống. Không một ai bỏ họ và những người dân nghèo khi sống sót trở về trở thành con nít vì hoàn toàn tay trắng. Tôi không thể hình dung ra sự cùng cực của họ như thế nào....và nhà nước chỉ lên tiếng khi các công nhân đã bốc đổ về số đồng bào cao hơn như tập đoàn dầu khí Việt Nam...

Tôi không hiểu vì tiếng Trung những người không thể xuyên thấu lại để chửi thửi người và lại hăm dọa tất cả mặt Việt Nam ta trên đài truyền hình Trung Quốc. Người ta không thể đóng giả công nhân người dân Việt Nam ta vài giây khi bắt tàu Trung Quốc đưa đi bốc và công nhân bốc tài sản. Tôi tự hỏi người Việt Nam nào không cảm thấy căm phẫn trước những người đi để dọa lừa dối kia, không cảm thấy nhục nhã khi dân ta phải vài giây để công nhân bốc?

Tôi đâu như những người. Sống bao nhiêu năm trong thế giới bao cấp, cái ý thức ngoan ngoãn tuân thủ đã trở thành thói quen trong trí não tôi. Tôi chỉ như những người khi được phân công. Thế mà lại có những kẻ điên rồ chửi nhà mà họ không thể mới thì nghi ngờ của cuộc sống, chỉ đi như những người bán, đi mua sắm hàng hóa mà lại như những người gào thét đến khắp các công nhân người cái tên Trần Sa, Hoàng Sa, Việt Nam... Mặt nhà báo đau xót viết: sau một trận bóng hàng nghìn người đi ra đường, vậy mà khi bị bắt họ chỉ cảm thấy, để ng bào mình bị công nhân bốc thì chỉ vài trăm người như những người.

Kiểm chứng tình yêu nọc bọ ng chính lòng mình

Tác Giả: Ph&ng Bích

Thứ Tư, 22 Tháng 6 Năm 2011 06:28

Tôi biết thêm một mình tôi chứng nghiệm như n gì nghiệm tôi muốn được sát cánh bên nghiệm con người dĩ dĩng cảm mà thiên hạ cho là điên rồ kia, muốn thêm một tiếng nói, một cánh tay để hy vọng góp gió thành bão. Bên cảm nh tôi, một cảm thanh niên trẻ hồ đã khám c c , một hồi ch y nh t m trên một, trên c c u và khi tôi đã khăn lau cho c u, dường nh c u ta chứng muốn r i hai tay đang gi ng cao t m bi u ng b ng l a đ , vì v y tr c m t nh ng anh cảm nh sát c đ ng, tôi đã lấy lá c đ sao vàng để lau gi ng m t đ m m hoi c a chàng trai trẻ kia, tôi t h i trong s nh ng anh cảm nh sát trẻ li u có ai cảm th y đ ng lòng tr c nh ng n l c đ n đ c c a ng i dân chúng tôi không hay là h oán gi n vì chúng tôi mà h không có đ c nh ng ngày ngh bình yên. Li u t t c chúng ta s có đ c nh ng ngày bình yên không khi tên láng gi ng k c p kia m i ngày m t l n t i. Tôi có m t chút h i h n khi đã có lúc gào lên v i h : trẻ kh e nh th kia ra bi n Đông mà ngăn c n Trung Qu c. Có l không ph i t t c trong s h đ n n i t th , tôi đoán là h cũng ít nghiệm đau kh khi ph i ra tay tr n áp chính dân mình.

Tôi vào thăm b tôi v n là m t lão thành cách m ng đang n m vi n, tôi ghé vào tai c nói ch m t ng tiếng m t: hôm – qua – con – đi – bi u – tình!

C hi u ngay v r ng r nói: ph i th ch .

Hà Nội ngày 21 tháng 6 năm 2011
(Ngu n: danlambao)